

Drugi

(jih gledajo in se smejejo. Po zadnjih besedah začno ploskati slugi in kričati za njim.)

Oj, dobro, dobro, sluga Hruška,
brez dela, jela ni trebuška!

Zagrinjalo pade.

Povodnji mož.

*V mraku in ob uri zgodnji
voda se v tolmunu zgane,
med trstikami povodnji
mož tam čofotaje vstane.*

*Roke so mu kot plavute,
glava v prerez kakor žaba;
z mahom vse noge posute —
kdor ga vidi — temu slaba!*

*Pusto v vodi lice gleda,
razjezi se res nemalo —
in ker sebi že preseda,
plane v vodo tam za skalo.*

*Jure, godec, je v vrtinci
videl ga za skalo doli,
v prste so mu šli mravljinici,
ni zagodel več nikoli.*

Fran Žgur.

Vojček.

*Vojček misli, preudarja,
kam naj se obrne
in na prstih šteje uro,
kdaj se spet povrne.
Treba je po svetu možu,
dom naj čuva mama,
da spozna, kako pusto je,
če ostane sama!
Da bi kje ga strah zalotil —
to so prazne vraže!
Pa če ga, saj zopet v dom mu
nosek pot pokaže!*

Modest.